

צל"ש

לכתב הטלוויזיה רפיץ חבלי, על הר סקופ שלו שהסעיר את הארץ, על אודות העברתו מהתפקיד של מפקד איזור יהודה ושומרון, תתאלוף דויד ("ג'וקי") הגור אל ועל העמדתם של שני קצינים בכירי רים נוספים לדיון.

חלבי הצליח לקשור קשרים מצויינים עם אישים בגדה, ערבים כאנשי-ממשל ישראלים, וכל מאמציהם של ראשי ממשל רדיהביטחון בשעתם, על-פי הוראת שר הביטחון לשעבר שמעון פרס, לאסור

כתב חלבי צל"ש

את כניסתו לשיטחי הגדה המערבית, עלו בתווה.

חלבי לא הסתפק, בשבוע שעבר, ב"פיצוץ" הסקופ שלו. הוא אף ליווה אותו בכתבה ממצה, שהיתה ראוייה לצל"ש בזכות עצמה, על מה שאירע בבית-ג'אלה. אגב, חלבי עומד לצאת להשתלמות ב"ארצות-הברית בנושא תיקשורת המונית וטלוויזיה.

סערה של חן

מינויה של יעל חן כעורכת השבוע יומן אירועים (העולם הזה 2122) עורר סערה בבניין הטלוויזיה. העובדה שחן אף ערכה את היומן ששודר ביום השישי האחרון, למרות שהיתה צריכה להתחיל בעבודתה זו רק ביומן של ה-19 לחודש, ליבתה את הסערה הגדולה. חן ערכה את היומן האחרון, משום שרם עברון הודיע לפתע כי הוא חולה ולא יבוא לערוך אותו.

הממורמר הראשי הוא מי שערך והגיש את היומן לפני שנים אחדות, יורם רונן. הוא רוצה בתפקיד, ואף דגא כי שליחים מטעמו יודיעו על כך למנהל המחלקה חיים יבין. מקורבי רונן טוענים, כי יבין לא נתן לו את התפקיד משום שזכר לו את החיכוכים שהיו ביניהם כאשר רונן שימש מנהל מחלקת החדשות ויבין קריין בלבד. יבין עצמו טוען, כי על-פי שיקר ליו המקצועיים התאימה חן יותר מרונן, לערוך את השבוע.

ממורמר אחר הוא חיים ("קיימול") גיל, הכתב לענייני אווירה של מחלקת החדשות. גיל אומנם לא שלח שליחים אל יבין לא נתן לו את התפקיד משום שזכר התפקיד מוצע לו, הוא היה מקבלו. ביום השישי האחרון אף ערך גיל שיחה בעניין זה עם מנהל הטלוויזיה אריגון צוקרמן, שבה הביע את רצונו לעזוב את המחלקה. אולם השניים החליטו להמתין לשובו של יבין מליסבון כדי להגיע ליו החלטות. ממורמר שלישי על המינוי הוא יאיר אדוני, שאומנם אינו פוצה פה, כיוון שהוא מקווה שיבין יטיל עליו בסופו של דבר להגיש את השבוע, אולם אין ספק שהוא נשא את עיניו אל התפקיד.

הצעירה שעוררה עליה את חמת הוותיקים, היא פנים חדשות-יחסית בטלוויזיה. חן בת ה-34 היא אלמנת מילחמת ששת הימים, ומי שהיתה עד לפני ארבע שנים יועצת בכיתה-ספר לתלמידי חוף-לארץ של האוניברסיטה העברית בירושלים. קודם לכן למדה סוציולוגיה והיסטוריה

באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטת ברנ' דייט, ובנו של בוסטון בארצות-הברית. לפני ארבע שנים היא הגיעה לטלוויזיה, והוצבה לתפקיד של עורכת חדשות-חוף. אחר-כך עברה לשמש עורכת-מישנה ב-מחלקת החדשות. תוך תקופה קצרה, יחד-סית, הצליחה חן להוכיח כי היא עורכת-חדשות מעולה. הטובה שידעה הטלוויזיה מעודה ולאנשי החדשות, מאלה שלא רצו בתפקיד, ברור לחלוטין כי השבוע יומן אירועים אינו תחנתה האחרונה במחלקה. אגב, בחירתו של רניאל ("דני") פאר להגיש את השבוע האחרון היתה מיקרית ביותר. החליט על כך יעקוב אחימאיר, משום שפאר בין כה וכה נמצא בבניין כדי לערוך את המהדורה המסכמת של אותו ערב, כאשר עברון הודיע על מחלתו. עברון, שידע כי לא יאמינו לו שהיה חולה באותו ערב, בגלל פעמים קודמות שבהן הודיע על מחלה ואחר-כך התברר כי ניראה ברחובות תל-אביב, הביא לישיבת מערכת החדשות שהתקיימה ביום הראשון השבוע אישור מרופא. המעיד על מחלתו.

בגין לא רצה להתראיין

ערב נסיעתו לליסבון פנה מנהל מחלקת החדשות חיים יבין אל ראש לשכת ראש הממשלה יחיאל קדישא, וביקש את הסכמתו של מנחם בגין להתראיין ערב יום העצמאות. ראיון עם ראש-הממשלה ערב יום העצמאות הפך כבר מסורת בטלוויזיה הישראלית.

אך להפתעתו של יבין, סרב בגין להתיי ראיון. היו מי שרמזו כי אינו רוצה לעמוד בפני "שאלות קשות". נימוק זה תמוה, מאחר שבגין אינו חדל להעניק ראיונות לרישיות-טלוויזיה זרות.

כן ביטל בגין ראיון לרדיו, עם הכתב המקובל עליו שלום קיטל, למרות שהיה ברור לו כי קיטל לא יכבד עליו ביותר. תחת כל אלה עומד בגין לנצל את זכותו, על פי חוק רשות-השידור, להופיע בטלוויזיה בנאום לאומי, דווקא בערב יום-העצמאות. את ראיון יום-העצמאות עצמו יעניק לטלוויזיה הרמטכ"ל החדש, רבי-אלוף רפאל ("רפול") איתן, שאותו יראיין הכתב הצבאי של הטלוויזיה עמירם ניר. הראיון עם איתן לא יהיה כשידור חי.

הרס"ר אלני

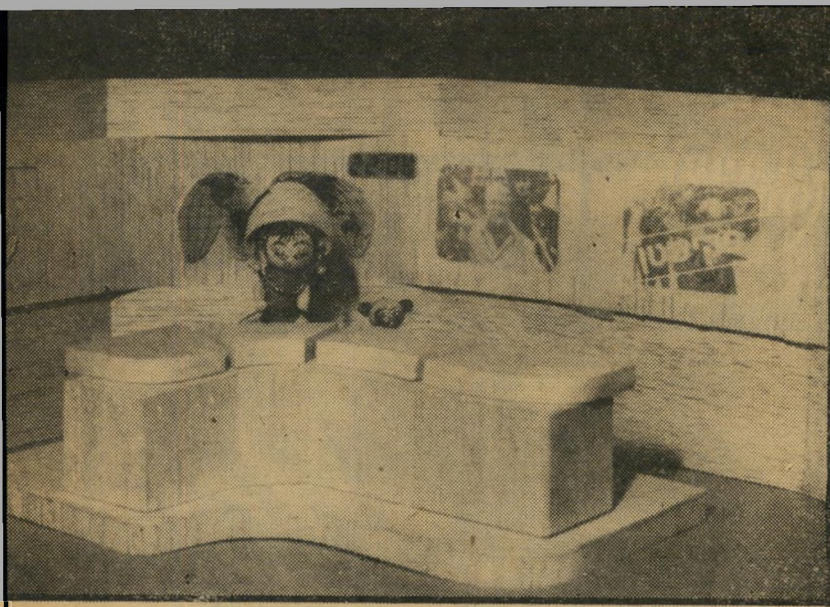
ישיבת מחלקת החדשות שנערכה ביום השישי האחרון היתה, ללא ספק, הישיבה המצחיקה ביותר בתולדות מחלקה זו. בהיעדרו של חיים יבין, ומשום שנושא הישיבה היה סיקור חגיגות יום-העצמאות

עורכת חן סערה

ויוסי-הזיכרון, ניהל אותה יאיר אדוני, שמונה על מיבצע יום-העצמאות של מחלקה.

אלוני חילק לכל הנאספים פקודת-מיבצע משוכפלת שהיתה מנוסחת בלשון צבאית, לפחות כמו הפקודה למיבצע אנטבה, ושלטו בה מונחים כגון "מטרות", "משימות", "יעדים" ו"לימוד השטח". כשקרא אלוני באוזני הכתבים את הנייר שבידו, הם

התפאורה החדשה של "מבט" חידוש

נאווה כהן עצמה טוענת, כי היא קיבלה רק 15 אלף לירות וכי ההלוואה היתה כדיון. אגב, נאווה נמצאת עתה בחופשת-לידה אחרי לידת בתה, קרין. מזל טוב.

לא צריך פרוטקציה

הכתב הכלכלי של מחלקת החדשות, אבי אגנ"ר, ביקש ללוות מיכלית מנמל אילת אל קידוח-הנפט החדש, עלמה 2. הוא פנה אל שר-האנרגיה-וההשתתפות, יצחק מודעי, וביקש ממנו אישור לכך.

מודעי השיב בחיוב, אולם מאוחר יותר סיפר על כך לראש הממשלה, מנחם בגין. בגין הטיל וטו על הרעיון שצוותי טלוויזיה יצלם את המיכלית ואת עלמה 2, ולכן היה מודעי נאלץ לבטל את האישור.

אולם אגנ"ר החליט לערוך את הכתבה והתיימה. הוא הצליח לעלות, יחד עם צוות, על מיכלית, ולערוך את הכתבה. כשזו שודרה בהשבוע האחרון, הורה השר יצחק מודעי לחקור כיצד הצליח אגנ"ר להגיע לעלמה 2.

אלי ניסן ימשיך

ברשות השידור קיימת נטייה להאריך את תפקידו של אלי ניסן ככתב הרשות בווינגטון בחצי שנה לפחות. ברשות מתמרמרים על כך, כיוון שכמעט לכל הדיעות נכשל ניסן בתפקידו בווינגטון טוך, אולם ההארכה תדחה בוודאי בעיה חשובה אחת: מה יעשה בניסן כאשר יחזור לארץ.

אולפן חדש לה"מבט"

ההכנות לאולפן החדש של מבט עומדות לפני סיומן. מנהל מחלקת החדשות, חיים יבין, אישר כבר הצעה לתיפאורה חדשה באולפן בעת שידור מבט, אשר הוכנה על-ידי אמנון גרוי, איש התיפאורות של הטלוויזיה.

באולפן החדש יהיו ארבעה מושבים תחת שלושה, והוא מתוכנן כך שאפשר יהיה להגיש את מבט בגיטרות שונות. גם אות הפתיחה של מבט ישונה. עדיין לא הוחלט באיזה אות חדש לבחור, אך יבין משתעשע ברעיון להזמין את החדש אצל מלחין ישראלי. תחת לחפש אות המצוי כבר בתקליטיה.

מי יתה את הארוזיון

בשיחות שנערכו אצל מנהל הטלוויזיה, אריגון צוקרמן, הועלו שמות של שני מועמדים לתנהיגת הארוזיון שייערך בשנה הבאה בישראל. צוקרמן סיפר כי מנתח פסטוביל הזמר, רבקה (רבקה-לה"ה) מי-בארי, התקשרה אליו והודיעה לו כי היא דוברת גם אנגלית וגם צרפתית. "הרמז היה ברור", טען צוקרמן אחרי השיחה. שם נוסף שהועלה הוא זה של השחקן מרבית צפיר.

כמו כן נקבע כבר צוות ההפקה. המפיק יהיה חנוך חסון, הבמאי שלמה צמח, אחראי על הקשר עם האי-ביו יהיה יצחק ("צחי") שמעוני והממונה על התיקשורת אלכס גלעד.

נחנו מכל לב והיה מי שהעיר לו שחסר לו בפקודת המיבצע רק, "הסיוע האווירי". הצחק פסק כאשר כתב המחלקה, אלי עזר ("גזר") יערי, העלה תמיהה יסודית. יערי הבחין כי מלוא מעמסת סיקור יום-העצמאות ויום-הזיכרון מוטלת על שמונה כתבים זוטרים של המחלקה, בעוד הכתבים הבכירים וראשי הדסקים אינם משתתפים כלל במשימה או, כפי שיערי הגדיר זאת: "אף אחד מהבכירים לא נשלח לכסות ריקודי-עם בבית-שאן". קריאה מדוקדקת של המיסמך מראה גם כי אותו הצוות עצמו יצטרך לכסות בעת

מזכירה כהן הלוואה

ובעונה אחת שלושה או ארבעה אירועים, שייערכו במרחק רב זה מזה.

הלוואה למזכירת הסמוכיל

נראה כי כדאי להיות ידידו של סמנכ"ל רשות השידור לענייני מינהל וכספים, שלמה עבאדי הידוע כבעל יד קפוצה בכל הנוגע לתשלומים לעובדים ולאישור העלאות בדרגה. אולם לא כן לגבי מזכירתו האישית, נאווה כהן.

נאווה נשואה למנהל-הפקה בטלוויזיה, אבי כהן, שהוא בנו של עובד ותיק של רשות השידור, יוסף כהן, מי שהיה בשעתו נהג וכיום הוא מפיק ברדיו. הלשונות הרעות ברשות טוענות, כי ל-"יחוס" של נאווה לא היה כל קשר ל-הלוואה שהיא קיבלה מרשות השידור, וכי ההלוואה ניתנה לה רק תודות ליחסו המיוחד של עבאדי כלפיה. בתלונה שהגיעה אל מנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, נאמר כי נאווה כהן קיבלה הלוואה של 30 אלף לירות שלא כדיון. ערב נסיעתו לחוף-לארץ ביקש ליבני בהבהרות מעבאדי לגבי ההלוואה למזכירה שלו, אולם אלה עדיין לא ניתנו.